

Хошея

1-нжи бап

¹ Яхудада Узыяның, Ётамың, Ахазың хем Хизкияның; Ысрайылда Ёваш оглы Яробгамың патышалык эден дөврүнде, Беериниң оглы Хошея Реббин сөзи аян болды.

Ысрайыл вепасызлык эдйөр

² Хошея Реббин сөзүниң башлангыжы:

Реб Хошея айтды: «Гит-де, зынагәр аяла өйлен.

Ондан никасыз чагалар болсун.

Чүнки бу юрт Ребден дашлашып, бүтинлей зына эдйөр».

³ Онсоң Хошея гидип,

Диблайымың гызы Гомере өйленди.

Ол гөврели болуп, Хошея үчин бир огул догурды.

⁴ Реб оңа айтды: «Оглуң адына Йизрегел ^aдак,

чүнки аз вагдан Йизрегелиң ганы үчин,

Ехуның неслине жеза берерин,

Ысрайыл патышалыгыны тамамларын.

⁵ Шол гүн Йизрегел дересинде

Ысрайылың яйыны дөверин».

⁶ Гомер ене-де гөврели болуп, гыз догурды.

Реб Хошея айтды: «Гызың адына Лорухама^b дак,

чүнки мундан бу яна Ысрайыл өйүне рехим эдип гүнәлерини гечмерин.

⁷ Яхуда өйүне велин рехим эдерин.

Мен олары яй, гылыч, уруш, атлар я атлыларың үсти билен дөл-де,

өзлериниң Худайы Реббин гүйжи билен халас эдерин».

⁸ Гомер Лорухаманы сүйтден айрансоң,

гөврели болуп, огул догурды.

⁹ Реб Хошея шейле дийди:

«Адына Логаммы дак.

Чүнки сиз-ә Мениң халкым дөл^c,

Менем сизиң Худайыңыз дөлдин.

Ысрайыл Худай билен ярашяр

¹⁰ Ысрайыл огуллары деңиз кенарындакы чәге ялы сан-сажаксыз ве мөчберсиз көп болар.

Олара: „Сиз Мениң халкым дөлсиниз“ дийлен ерде,

„сиз дири Худайың огулларысыңыз“ дийлер.

¹¹ Яхуда ве Ысрайыл халклары янадан бирлешер,

өзлерине бир баш белләп, юртда гүлләрлер.

Чүнки Йизрегелиң гүни бейик болар».

2-нжи бап

¹ «Сиз доганыңыз: „Мениң халкым“,

Аял доганларыңыз: „Рехим эдиленлер дийип чагырың“.

^a *Йизрегел* – еврейче бу ат *Худай эжкэндир* диймеги аңладяр. Серет 2-нжи Патышалар 9:14-37

^b *Лорухама* – еврейче бу ат *рехим ёк* диймеги аңладяр. Серет Чыкыш 33:19 ве Канун таглыматы 7:6-8

^c *Мениң халкым дөл* – еврейче *Логаммы*. Серет Чыкыш 6:7; Ермея 7:23.

Вепасыз Гомер – вепасыз Ысрайыл

- ² Гыжалат берин эженизе, гыжалат,
чүнки ол Мениң аялым дәл;
Мен хем онун әри дәл;
гой, йүзүнден гөрүнийән зынахорлугы,
тенинден азгынлыгы айырсын.
- ³ Айырмаса Мен оны эдил доглан вагтындакы ялы
чув-ялаңач әдерин.
Оны бош чөле, гуры топрага өврерин.
Тешнеликден өлдүрерин.
- ⁴ Чагаларына-да рехим этмерин,
чүнки олар зынадан доглан.
- ⁵ Чүнки оларың эжеси зына этди
ве билинде чага галдырып, өзүни рысва этди.
Чүнки: „Маңа нан билен сувумы,
йүнүми, зыгыр матамы,
зейтун ягымы хем ичгими берйән
ойнашларымың ызындан гитжек“ дийди.
- ⁶ Онуң ёлуна тикенли чәк чекерин,
өз ёдаларыны тапмаз ялы,
Онуң гаршысына дивар гуарарын.
- ⁷ Ол ойнашларының ызындан ковалар,
Йөне олары етип билмез.
Олары гөзләр, йөне тапмаз.
Шонда ол айдар: „Илкинжи әримиң янына доланарын,
Чүнки өңки ягдайым хәзиркимден говуды.“
- ⁸ Йөне ол билмеди,
Галланы, тәзе шерабы, тәзеже ягы берен,
Багал бутуна харчлан алтыныны,
Күмшүни бол эден Мен.
- ⁹ Шонуң үчин берен галламы
өз вагтында Мен ызына аларын,
Өз мөвсүминде тәзе шерабымы гайдып аларын.
Ялаңач беденини өртйән йүнүми,
зыгырымы ызына аларын.
- ¹⁰ Инди ойнашларының өнүнде айыбыны ачарын,
Хич ким оны Мениң элимден халас этмез.
- ¹¹ Онуң бар шадьянлыгыны, байрамларыны,
Тәзе Ай мейлисини ве Сабат гүнүни,
әхли дабараларыны тамам әдерин.
- ¹² Онуң: „Ойнашларымың маңа берен хакы“ диен
үзүмлигини, инжир багларыны вейран әдерин.
Мен олары жеңтеле өврерин,
хайванлара иймит боларлар.
- ¹³ Багал бутуна түтетги якан гүнлери үчин,
оны жезаландыарын.
Шол вагт өзүни халкадыр йүзүклер билен безәп,
ойнашының ызындан ковалады.
Мени болса унутды»

– муны Реб айдяндыр.

Реббин халка сөйгүсү

- ¹⁴ «Шонуң үчин хэзир оны ынандырып, чөле алып барарын, онуң йүрегини авларын.
- ¹⁵ Ол ерде Мен оңа үзүм багыны берерин.
Акор ^dдересини Умыт гечелгесине өврерин.
Шонда яшлык гүнлеринде болшы ялы,
Мүсүр топрагындан чыканда болшы кимин,
айдымлар айдар.
- ¹⁶ Шол гүн Мени „Эрим“ дийип чагырар.
Мундан бейлэк „Багалым“ ^eдийип чагырмаз
– муны Реб айдяндыр.
- ¹⁷ Дилинден Багал бутларың атларыны айрарын,
оларың атларыны гайдып тутмазлар.
- ¹⁸ Шол гүн олар үчин
мейдандакы хайванлар, асмандакы гушлар,
топракда яшаян сүйренижилер билен эхт эдишерин.
Юртдан яйы, гылыжы, сөвеш гошунларыны ёк эдерин.
Аман яшадарын олары.
- ¹⁹ Ысрайыл, сени Өзүме хемишелик аялым хөкмүндө кабул эдерин.
Догрулык, адалатлылык хем вепалы сөйги,
рехимлилик билен Өзүме аларын.
- ²⁰ Мен сени вепадарлык билен аларын,
сен Мени Реб хөкмүндө танарсың.
- ²¹ Шол гүн Мен жогап берерин
– Реб айдандыр –
Гөклере-де жогап берерин.
Олар хем ере жогап берерлер.
- ²² Ер галла
ве тэзе шераба, тэзеже зейтун ягына жогап берерлер.
Олар хем Йизрегеле жогап берерлер.
- ²³ Халкымы топракда Өзүм үчин экерин.
Лорухама^f рехим эдерин.
Логамма^g сен Мениң халкым диерин.
Ол болса „Сен мениң Худайымсың“ диер».

3-нжи бап**Хошея ене-де вепасыз аял аляр**

- ¹ Реб маңа шейле дийди: «Менден йүз өврүп,
башга худаилара өврүлен, оларың кишмишли күлчелерине гөвүн берен

^d *Акор* – еврейче бу ат *бела* диймеги аңладяр.

^e *Багал* – еврейче бу ат *хожжайын* диймеги аңладяр. Сөзлүгө серет.

^f *Лорухама* – еврейче бу ат *рехим ёк* диймеги аңладяр. Серет Чыкыш 33:19 ве Канун таглыматы 7:6-8

^g *Логаммы* – еврейче бу ат *Халкым дәл* диймеги аңладяр. Серет Чыкыш 6:7; Ермея 7:23

Ысрайыл халкыны сөйшүм ялы,
сен ене-де барып, башганы сөййөн азгын аялы сөй».

² Мен аялы он бөш күмүш теннө,
ве он бөш батман^h арпа сатын алдым.

³ Мен аяла шейле дийдим:
«Сен маңа узак гарашмалы,
сен башга билен азгынчылык этме.
Мен хем саңа якынлашмарын».

^{4–5} Чүнки ысрайыллар узак вагтлап патышасыз,
хөкүмдарсыз, гурбанлыксыз, дикме дашсыз, эфотсызⁱ, бутсуз яшарлар.
Шондан соң ысрайыллар доланып,
өз Худайы Ребби хем патышасы Давуды гөзлөрлер.
Сонкы гүнлерде болса олар Ребден горкуп,
Худайың ялкавына доланарлар.

4-нжи бап

Реб Ысрайылы айыпаяр

¹ «Эй, ысрайыл халкы, Реббин сөзүни эшит,
Чүнки бу юртда яшаянлар билен Реббин давасы бар:
Себэби юртда вепалылык-да, сөйги-де,
Худайы танамаклык-да ёк.

² Гаргыш ве яланчылык, ганхорлук, огурлык ве зына.
Женаятчылык артыр ве ган үстүне ган дөкүлйэр.

³ Шонун үчин топрак хасрат чекйэр.
Онда яшаянлар эжизлейэрлер.
Сэхрадакы хайванлар хем асман гушлары,
хатда деңиздэки балыклар гырылярлар.

⁴ Хич кес дава этмесин.
Хич кес башганы айыпламасын.
Сениң халкың рухана гаршы айыплама гетирйэне мензейэндир.

⁵ Сен гүндизликде,
Пыгамбер болса гижеликде сениң билен бүдрэр.
Сениң эжең Ысрайылы ёк эдерин.

⁶ Мениң халкым билимсизликден вейран эдилйэр.
Сен билими рет эдениңден соң,
Мен сени Маңа руханы болмақдан рет эдйэрин.
Сен Худайың кануныны унуданыңдан соң,
Мен-де сениң чагаларыны унударын.

⁷ Руханылар нэче көпелдигиче, Мениң гаршыма шонча көп гүнэ этдилер.
Оларың шөхратыны масгарачылыга өврерин.

⁸ Руханылар Мениң халкымың гүнэси билен бесленип,

^h *Он бөш батман* еврейче *бир хомер ве бир лесек*. Бир хомер ве бир лесек такм. 350 кг дендир.

ⁱ *Эфот* – бу баш руханының еңсиз үстки гейими. Сөзлүге серет.

оларың көпрөк этмиш этмегине жан чекйэрлер.

⁹ Халка нэхили болан болса,
руханылара-да шейле болар.
Мен оларың тутан ёллары үчин жеза берерин.
Эден ишлериниң өвезини гайтарарын.

^{10–12} Олар иерлер, йөне доймазлар.
Олар зына эдерлер, эмма көпелмезлер.
Чүнки Худайы терк эдип, бутлара чөрнөшдилер.
Көне хем тэзе шерап
халкымың дүшүнжесини айырыр.
Олар хатда агач бутдан маслахат сораярлар!
Оларың хасасы велилик эдйэр!
Чүнки зыналык рухы олары ёлдан чыкарды.
Зына үчин, өз Худайындан йүз өвүрдилер.

¹³ Дагың депесинде гурбанлык кесйэрлер,
Байырларда болса садака берйэрлер.
Дуб, дерек хем саялы агажың ашагында садака эдйэрлер.
Чүнки оларың көлегеси гойы.
Шонун үчин гызларыңыз азгынлык,
гелинлериңиз болса зына эдйэрлер.

¹⁴ Сизин азгынлык эден гызларыңыза,
зына эден гелинлериңизе жеза бермерин.
Чүнки эркеклериңиз лолының тарапында болярлар.
Бутханадакы кемчин билен гурбанлык эдйэрлер.
Дүшүнжесиз халк болса хелэк боляр.

¹⁵ Эй, Ысрайыл, сен зына этсең-де,
Яхуда бир гүнэли болмасын.
Сиз Гилгала гирмән, Бейтавене болса бармаң.
„Ребден ант ичйэрин“ дийип касам этмән.

¹⁶ Чүнки Ысрайыл боюн эгмезек гөле ялы хөтжет болды.
Инди Реб олары отлук ерде,
гиң өрүде токлы бакан ялы бакып билерми?

¹⁷ Эфрайым бутлара япышды.
Оны гой!

¹⁸ Оларың серхош отурылышыгы тамамланандан соң,
зына ише гечйэрлер.
Оларың сердарлары масгарачылыгы сөййэр.

¹⁹ Ел олары ганатына орап алар.
Олар гурбанлыклары себэпли масгара боларлар».

5-нжи бап

¹ «Муны эшидин, эй, руханылар.
Дыкгат эдин, эй, ысрайыллар!
Гулак ас, патышаның өйи!
Сизин үстүңизден хөкүм чыкарылар.

Себәби сиз Миспада дузак болдуңыз.

Таборда гурлан тор болдуңыз.

² Бизе газылан гарымы чуналтдыңыз.

Йөне Мен барыңызы ёла саларын.

³ Мен Эфрайымы танаярын,

Ысрайылам Менден гизлин дәлдир.

Чүнки сен зына этдин, эй, Эфрайым.

Ысрайыл хем харамдыр.

⁴ Буларың эден ишлери Худая доланмага гоймаяр.

Чүнки оларың калбында зына рухы бар.

Ребби хем танамаярлар.

⁵ Ысрайылың текепбирлиги өзүне гаршы шаятлык эдйәр.

Ысрайыл хем Эфрайымың гүнәлерине бүдрәп йыкылар.

Яхуда хем бирликде йыкылар.

⁶ Овнуклы-ирили мал-гаралары алып,

Ребби гөзлемәге гидерлер.

Йөне Оны тапмазлар.

Чүнки Реб олардан чекилди.

⁷ Олар никасыз чагалар догрупп,

Реббе бивепалык этдилер.

Тәзе ай мейлиси

олары экин мейданлары билен ювудар.

Реб Ысрайыл билен Яхуда дуйдурыш эдйәр

⁸ Гибгада шах чал, Рамада сурнай.

Бейтавенде сөвеш тебилини урун.

„Биз сизин аркаңызда, Бенямин“ дийип,

Бейтавенде жар чекиң.

⁹ Эфрайым жеза гүнүнде чөле өврүлөр.

Ысрайыл тирелериниң арасында Мен муны такык билдирерин.

¹⁰ Яхуда хөкүмдарлары арачәк дашыны сүйшүрйәнлере меңзейәр.

Мен оларың үстүнден газабымы сил ялы дөкжек.

¹¹ Зулум гәрди Эфрайым.

Хөкүм билен эзилди.

Чүнки билип дурубам, бош хыялың ызындан гитмек иследи.

¹² Шонуң үчин Эфрайыма гүе ялы боларын,

Яхуданың неслини чүйредерин.

¹³ Эфрайым кеселини,

Яхуда ярасыны гөренде,

Эфрайым Ашурың янына гитди.

Бейик патышадан ярдам иследи.

Йөне ол сизе шыпа берип билмез,

Яраңызга эм этмез.

¹⁴ Мен Эфрайым үчин бир шир,
Яхуданың өйи үчин боларын арслан.
Олары парчалан хут Мендирын.
Сүйрәп әкидерин,
Олары хич ким халас этмез.

¹⁵ Олар гүнәлерини боюн алып,
Мениң хузурымы йүрекден агтарянчалар,
хасратлы ягдайда мени ызлаянчалар,
Мен өз меканыма гидерин».

6-нҗы бап

Халкың ялан тобасы

¹ «Гелиң, Реббе доланалың.
Ол бизи парчалады.
Өзи шыпа берер.
Бизи яралады.
Инди ярамызы даңар.

² Ики гүнден соңра бизи дирилдер,
Хас такыгы – үчүнжи гүни Ол бизи аяга галдырар.
Онуң хузурында яшарыш.

³ Гелиң, Ребби таналың, танамага гайрат эделиң.
Ол даң шапагы ялы такык гелжек.
Ол яз ягыш ялы бизе гелжек,
Топрагы гандырян яз ягышы ялы янымыза гелжек».

⁴ «Әй, Эфрайым, саңа нәме эдейин?
Әй, Яхуда, сениң билен нәме этмели?
Сизин сөйгиңиз сәхер думаны, ердәки чыг ялы,
басым ёк боляр.

⁵ Шоңа гөрә Мен олары пыгамберин сөзи билен парчаладым.
Олары агзымдан чыкан сөз билен өлдүрдим.
Хөкүмим нур кимин парлаяр.

⁶ Чүнки Мен гурбанлыгы дөл, вепалы сөйгини,
Якма гурбанлыгындан, Худайы танамаклығы ислейәрин.

⁷ Олар Адам ялы, әhti боздулар,
Ол ерде маңа вепасызлык этдилер.

⁸ Гилгат яманларың шәхери,
Ган ызы билен долудыр.

⁹ Гаракчылар адамы нәхили пейлейән болса,
Руханыларың топары-да шейле.
Шекем ёлунда ганхорлук эдип,
эрбет женаята улашярлар.

¹⁰ Ысрайыл өйүнде бир горкунч зат гөрдүм:
Шол ерде Эфрайым зына батды.
Ысрайыл харам эдилди.

¹¹ Мен сениң – халкымың рысгалыны гайтарып беренимде,
Сениң үчин жеза гүни тайяр болар, эй, Яхуда».

7-нжи бап

¹ «Мен Ысрайыла эм этжек болсам,
Эфрайымың гүнәлери, Самаряның писликлери аян болар.
Чүнки олар хиле гурярлар.

Өйлере огры гирйәр,
көчеде талаңчылык эдйәрлер.

² Оларың әхли писликлери Мениң ядымда.

Олар муңа үнс бермейәрлер.
Инди олары эден ишлери гуршаяр.
Эден ишлери гөзүмиң өңүндедир.

³ Олар пислиги билен патышасыны,
яланчылыгы билен эмелдарларыны шатландырярлар.

⁴ Оларың хеммеси зынагәрдирилер,
Чөрекчиниң тамдыры ялы гызгындыр.
Югрулан хамыр ажаянча
биширижә оды горжамак герек дәл.

⁵ Патышаның мейлис гүнүнде
эмелдарлар шерабың гызгынына хушуны йитирйәрлер.
Патыша яман иш эдйәнлер билен эл-эле берйәр.

⁶ Олар хиле билен оңа якынлашяр.
Оларың газабы гижәниң соңуна ченли яняр.
Ирден болса ялынлы от ялы гахары туташяр.

⁷ Оларың барысы тамдыр ялы гызгын
Өз хөкүмдарларыны хеләк эдйәрлер.
Оларың патышаларының барысы йыкылды.
Хич бири Мени чагырмаяр.

⁸ Эфрайым башга халклар билен гарышяр.
Эфрайым бир йүзи бишмедик петир ялыдыр.

⁹ Онуң гүйжүни өзгелер иййәр.
Пархына бармады.
Сачына чал сепилди.
Муны билмейәр.

¹⁰ Ысрайылың текепбирлиги өзүне гаршы шаятлык эдйәр.
Шонда-да олар өз Худайы Реббе доланмаярлар.
Барыбир Оны гөзлемейәрлер.

¹¹ Эфрайым самсык ве акылсыз гөгерчин ялы,
я мүсүрлилери чагыряр,
я Ашура гидйәр.

¹² Олар гидйәркәлер Мен торумы оларың үстүне ташларын.
Асманың гушлары ялы олары ашак индерерин.
Олара пис ишлери үчин темми берерин.

- ¹³ Оларың дат гүнүне! Чүнки Менден дашлашдылар.
Бела инсин башларына! Чүнки Маңа гаршы баш гөтердилер.
Мен олары халас эдердим.
Йөне олар Мен барада ялан сөз айтдылар.
- ¹⁴ Йүреклеринден маңа перят этмейэрлер.
Дүшегин үстүнде ятып увлаярлар.
Галла я-да тэзе шерап үчин тенине яра салярлар.
Менден болса йүз өвүрйэрлер.
- ¹⁵ Мен оlara несихат бердим. Эллерине гүйч-кувват бердим.
Йөне олар Маңа гаршы яманлык ниетледилер.
- ¹⁶ Олар ёк зада йүз тутярлар.
Олар хайынлык яйына меңзейэрлер.
Олар зэхерли дилинден, эмелдарлары гылычдан йыкылар.
Мунуң үчин Мүсүрде оларың үстүнден гүлжеклер».

8-нжи бап

Ысрайыл Ребби рет эдйэр

- ¹ «Сурнайы додагыңа етир.
Чүнки чайкел Реббин өйүниң үстүнден айланяр.
Олар Мениң әхtimi бозды, кануныма гаршы чыкдылар.
- ² „Худайымыз, биз – Ысрайыл Сени танаярыс“ дийип,
Маңа перят эдйэрлер.
- ³ Ысрайыл ягшылыгы рет этди.
Душман оны ызарлар.
- ⁴ Менден сорашман, өзлерине патышалар белледилер.
Менден сорагсыз сердарлары сечдилер.
Күмүшден, алтындан өзлерине вейранчылык гетирйән бутлар ясадылар.
- ⁵ Эй, Самаря, Мен сениң гөле – бутуңы бүтинлей рет этдим.
Мениң газабым оларың гаршысына алавады.
Хачана ченли олар пәк болуп билжек дөл?
- ⁶ Чүнки бу бут Ысрайылың ишидир.
Оны усса ясады. Ол Худай дөлдир.
Самаряның гөлеси бөлек-бөлек болар.
- ⁷ Олар ел экип, тупан оарлар.
Сүммүлсиз бугдай ун бермез.
Хасыл берәйсе-де, өзгелер иер.
- ⁸ Ысрайыл ювдуландыр.
Олар башга миллетлерин арасында дерексиз гап болуп галды.
- ⁹ Олар еке айланян гулан ялы, Ашура гитдилер.
Эфрайым өзүне ойнашлары сатын алды.
- ¹⁰ Олары башга халклар яран болмага сатын алса,
Мен олары топлап йыгнарын.

Олар тизара бейик патышаның салгыдындан сандырарлар.

¹¹ Эфрайым гүнә үчин гурбанлык бермәге,
көп гурбанлык сыпаларыны гурды.
Бу гурбанлык сыпалары гүнә месгени болды.

¹² Нәче көп канунлар язсам,
олар муны ят зат хасап эдйәрлер.

¹³ Маңа гурбанлыклар гетирйәрлер,
Гурбан кесйәрлер, йөне эти өзлери иййәрлер.
Реб олардан разы дәлдир.
Инди оларың гүнәлери ятланар. Этмишлерине гөрә жеза берлер.
Олар Мүсүре доланарлар.

¹⁴ Ысрайыл өзүни Яраданы унутды.
Өзүне көшклер гурды.
Яхуда хем галалары көпелтди.
Йөне Мен оларың шәхерине от гөндерерин.
Галаларыны от ювудар».

9-нжы бап

¹ «Эй, Ысрайыл, шатланма, бейлеки халклар ялы жошма.
Чүнки сен зына эдип, Худайыңдан узаклашдың.
Хемме харман ерлеринде сен зынаның муздуна гөвүн бердин.

² Не дәне, не шерап сизе етер.
Сизиң тәзе шераба болан умыдыңыз пужа чыкар.

³ Сиз Реббиң топрагында яшамарсыңыз.
Эфрайым Мүсүре доланжак.
Ашурда харам затлар иерсиңиз.

⁴ Ысрайыл халкы ичги садакасыны Реббе бермез.
Гурбанлыкларындан Ол разы болмаз.
Онуң наны ясхана ериниң чөреги ялы,
ондан иенлер харам боларлар.
Чүнки оларың наны диңе гарын доюрмак үчиндир.
Ол Реббиң өйүне гетирилмез.

⁵ Байрамчылык гүнүнде,
Реббе дабара гүнүнде нәме эдерсиңиз?

⁶ Олар вейранчылыкдан гутулсалар-да,
Мүсүр олары йыгнап алар.
Ноп шәхери олары габра гөмер.
Күмүш хазынасыны демиртикен өртер.
Чадырларында яндак битер.

⁷ Оларың жеза гүнлери гелди.
Оларың хасап бермели гүнлери етди.
Ысрайыл муны билсин.
Этмишлериниң агыр боланы үчин,
йигренжиниң көплүгинден,
Пыгамбери „акмак“,

Рухдан доланлары болса „дәли“ сайдылар.

⁸ Пыгамбер мениң Худайымың Эфрайымда гоян гаравулыдыр.

Йөне онун угран ёлларында дузак гурдулар.
Худайың өйүнде-де она йигренч бар.

⁹ Гибга гүнлеринде болшы ялы,

Олар агыр хеләкчиликке дүшдүлөр.
Ол этмишлерини ятлар.
Оларың этмишлерине гөрә жеза бар.

¹⁰ Чөлде үзүм тапан ялы, Мен Ысрайылы тапдым.

Илкинжи миве берен инжир агажыны гөрен ялы,
Мен ата-бабаларыңызы гөрдүм.
Йөне олар Пегор дагының бутуна сежде эденлеринде, өзлерини рысвачылыга урарлар.
Гөвүн берен затлары ялы йигренжи болдулар.

¹¹ Бир гуш кимин Эфрайымың шөхраты учуп гидер.

Олардан чага өнмез, не хамыла болар, не-де гөврели.

¹² Чагаларыны етишдирсе-де,

Балаларыны эллеринден аларын.
Мен олары терк эденимде,
Оларың дат гүнүне!

¹³ Мен Эфрайымы Сур галасы ялы, отлук яйлада гөрдүм.

Эмма Эфрайым өз огулларыны желладың элине бержек».

¹⁴ Бер олара, Реб! Нәме берерсиң?

Аялларына өнелгесиз ятгы, сүйтсүз гөвүс бер.

¹⁵ Реб дийәр: «Оларың Гилгалдакы ярамаз ишлери үчин,
шол ерде олары йигрендим.

Мен олары өйүмден коварын.
Инди Мен олары халамарын.
Бар хөкүмдары Маңа гаршы баш гөтердилер.

¹⁶ Эфрайым кеселледи, көки гурады.

Олар миве бермезлер.
Чага догурсалар-да, Мен эзиз чагаларыны өлдүржек».

¹⁷ Мениң Худайым олары рет эдер. Чүнки Оны динлемедилер.

Олар миллетлер арасында сергездан боларлар.

10-нжы бап

¹ Ысрайыл бир голлы-пудаклы үзүм агажыды, бол-бол бар гетирди.

Мивеси артдыгыча, шонча көп гурбанлык сыпасыны гурды.
Топрагы берекетли болдугыча, дикме дашларыны безеди.

² Оларың йүреги яланчылыктан долды.

Языкларына гөрә жеза аларлар.
Реб оларың гурбанлык сыпаларыны даргатжак,
Дикме дашларыны сындыржак.

³ Олар айдарлар: «Бизде патыша ёк, Ребден горкмаярыс.

Патыша болса-да, бизе нәме эдип билерди?»

⁴ Бош геплейәрлер, ялан қасам билен әхт эдишйәрлер.

Шоңа гөрә-де «адалатлы» ишлери зәхерли от ялы, сүрлен мейданда бирден пейда боляр.

⁵ Самаряда яшаянлар Бейтавениң гөлеси үчин горкярлар.

Илаты онуң үчин яс тутар.

Онуң шөхраты билен жошан бутпараз руханылар агляярлар.

Чүнки шөхраты ондан гитди.

⁶ Гөле бейик патыша үчин совгат болуп, Ашура әкидилер.

Эфрайым масгараланар,

Ысрайыл агач бутундан уяда галар.

⁷ Самаря өз патышасы билен

сувуң йүзүндәки чыбык ялы акып гидер.

⁸ Ысрайылың гүнәси болан Авендәки¹ сежде эдилйән ерлер ёк эдилер.

Оларың гурбанлык сыпаларында яндак хем гызган битер.

Олар дагларына: «Бизи өртүң!»

Байырларына: «Бизиң депәмизе иниң!» диерлер.

⁹ «Әй, Ысрайыл, Гибга гүнлеринден бәри гүнә этдиңиз.

Олар шол тайда гүнәлерини довам этдилер.

Пислик эдйәнлере гаршы уруш

Гибгада сизиң үстүңизи басмазмыка?

¹⁰ Мен ислән вагтымда оlara темми берерин.

Өз этмишине ики эссе даңлан вагтында,

миллетлер оларың гаршысына бирлешерлер.

¹¹ Эфрайым харман дөвмеги сөййән өврендикли гөлә меңзейәрди.

Мен онуң овадан бойнуна боюнтырык салмадым.

Инди Эфрайыма боюнтырык саларын.

Яхуда ер сүрер,

Якуп болса мала басар.»

¹² Өзүңиз үчин догрулык экип,

вепалы сөйги хасылыны орун.

Тарп ериңизи ишлән.

Чүнки Реббе йүзленмек вагты гелди.

Ол догрулыгы үстүңизе ягдырар.

¹³ Сиз этмиш экип, адалатсызлык ордуңыз.

Яланың мивесинден ийдиңиз.

Чүнки сиз өз ёлуңыза хем сөвешижилериң көплүгине байрындыңыз.

¹⁴ Халкың арасында уруш гопгуны дөрәр.

Шалманың сөвеш гүнүнде Бейтарбели вейран эдип,

энелер бала-чагалары билен парчаланышы ялы,

әхли галаларың хараба өврүлер.

¹ *Авен* – еврейче бу ат *пислик ери* диймеги аңладяр.

¹⁵ Эй, Бейтел, пислигиниңизин көпдүги үчин,
сизе хем шейле эдилер.
Даң атанда ысрайыл патышасы бүтинлей хеләк болар.

11-нжи бап

Реб өз халкыны сөййөр

¹ «Ысрайылы яш вагтында сөйдүм.
Оглумы Мүсүрдөн чагырдым.

² Олар чагырылдыгыча,
Менден шонча узаклашдылар.
Багал бутуна гурбанлык бердилер,
бутлара якымлы ыслы түтетги якдылар.

³ Эфрайыма йөремеги Мен өвретдим,
Голумда гөтердим олары.
Мениң аладамы олар билмедилер.

⁴ Олары ынсанперверлик йүплери,
сөйги баглары билен Өзүме чекдим.
Боюнларындан боюнтырыкларыны галдырдым.
Эглип оlara иймит бердим.

⁵ Олар Мүсүре доланарлар.
Ашур оlara патышалык эдер.
Чүнки олар тобаны терк этдилер.

⁶ Галаларында гылыч ялавланып,
дервезе гөзенеклерини гыرار,
олары ниети-пәллери себәпли ёк эдер.

⁷ Менден дәнмек пикири халкымың йүрегине көк урды.
Бейик Худайы чагырсалар-да,
олара хич медет бермез.

⁸ Эй, Эфрайым, Мен сенден нәдип эл чекейин?
Сени нәдип терк эдейин, эй, Ысрайыл?
Алма галасында боланлары саңа нәдип берейин?
Себойым галасына эденими саңа-да эдейинми?
Калбымда йүрегим гобсунды.
Мениң мәхрим йылады.

⁹ Гызгын газабымы башыңызга индермен.
Эфрайымы янадан вейран этмерин.
Чүнки Мен ынсан дәл, Худайдырын.
Сизин араңызда Мукаддес Болан.
Мен газап билен гелмерин.

¹⁰ Реб арслан ялы награ чекер.
Олар Реббин ызына эерерлер,
Награ чекенде, Онуң чагалары гүнбатардан титрешип гелер.

¹¹ Мүсүрдөн гуш ялы,
Ашурдан гөгерчин ялы титрешип гелерлер.

Олары өйлерине элтип гоарын»

– муны Реб айдяндыр.

Ысрайыла ве Яхуда гаршы хөкүм чыкар

¹² Эфрайым яланчылык, Ысрайыл хиле-мекирлик билен дашымы гуршады.
Яхуда болса хениз Худай билен йөрейэр.
Мукаддес Болана садык боляр.

12-нжи бап

¹ Эфрайым ел билен нахарланяр.

Узаклы гүн гүндогардан гелен ели ковалаяр.

Яланчылыгы, зулумы артдыряр.

Ашур билен шертнама баглашып,

Мүсүре зейтун ягыны гөндерйэр.

² Яхуда билен Реббин давасы бар.

Тутан ёлуна гөрэ Якуба жезасыны бержек.

Эденини гаршысына гайтаржак.

³ Эне гарнындака, Якуп өз доганының өкжесинден тутды.

Етишен чагында, Реб билен гөрешди.

⁴ Периште билен гөрешип енди.

Аглап онуң гөвнүни тапжак болды.

Худай оны Бейтелде тапды.

Шол ерде бизиң билен геплешди.

⁵ Хөкмүрован Худай-Реб
онуң таналян адыдыр!

⁶ Инди сен Худайың көмеги билен оңа долан.

Вепалы сөйгини ве адалатлылыгы саклап,
хемише өз Худайына умыт баглап гөз дик.

⁷ Эфрайым тэжирдир,

элиндэки галп терезиси билен алдамагы сөййэр.

⁸ «Мен баядым – диер Эфрайым.

– Өзүм үчин гор топладым.

Мен нэме иш эденем болсам, хич ким менден гүнэ тапмаз».

⁹ «Мен Реб – сениң Худайың.

Сени Мүсүрден чыкаран.

Байрамчылыкларда болшы ялы,

Сизи ене чадырда яшадарын.

¹⁰ Мен пыгамберлере гепледим,

Мен көп аянлык гөндердим.

Пыгамберлерин үсти билен тымсаллар бердим».

¹¹ Гилгатда этмиш бар,

оларың халкы нэмынасып.

Гилгалда өкүзлери гурбанлык этдилер.

Шол себэпли оларың гурбанлык сыпасы

сүрлен мейдандакы даш үйшмеги ялы болар.

¹² Якуп Арам юрдуна гачды.

Ысрайыл ол ерде аял алмак үчин хызмат этди.
Өйленмәге гоюн бакды.

¹³ Реб пыгамбер аркалы Ысрайылы Мүсүрден алып чыкды.
Пыгамбер үсти билен оны горады.

¹⁴ Эфрайым Танрыны берк газапландырды.

Шонун үчин Танры дөкүлен ганы онун башына гетирер.
Онун масгара ишини өзүне гайтарар.

13-нжи бап

¹ Эфрайым геплэнде, адамлар титрешди.

Онун Ысрайылда мертебеси бейгелди.
Йөне Багал бутуна сежде этмекден гүнәли болуп өлди.

² Инди гүнә үстүне гүнә эдйәрлер.

Күмүшден өзлерине бутлар эдинйәрлер.
Бутлар хүнәрли ясаляр.
Хеммеси уссаның ишидир.
Адамлара: «Гурбанлык этсинлер!
Гөлелери өпсүнлер» диййәрлер.

³ Шонун үчин олар сәхерки үмүр ялы,
басым гураян чыг ялы,
хармандан соврулян харпык дек,
түйнүкден чыкян түссе ялы болжаклар.

⁴ «Мен Реб – сениң Худайыңдым.
Сени Мүсүр топрагыңдан чыкаран махалымдан,
Мен Реб – сениң Худайыңдым.
Менден башга худаиы танамалы дәлсиң.
Менден башга халасгәр ёкдур!

⁵ Чөлде, гурак топракда
саңа гөз-гулак болан Мендирин.

⁶ Мениң нахарымдан, олар дойдулар.
Дояндан соң олар текепбир болдулар.
Соң олар Мени унутдылар.

⁷ Шонун үчин мен олар арслан ялы боларын.
Гаплаң кимин ёлуң якасында,
букуда гарашарын.

⁸ Чагаларыңдан айрылан айы ялы топуларын,
оларың дөшүни чекеләрин.
Эне арслан кимин олары ийип гутарарын.
Вагшы хайван ялы олары парчаларын.

⁹ Мен сени ёк эдерин, эй, Ысрайыл.
Ким саңа көмек эдер?

- ¹⁰ Сени халас эдер ялы,
сениң патышаң ниреде?
Сен: „Мана патыша хем хөкүмдар бер“ дийипдин.
Сениң шәхерлериндәки хөкүмдарлар ниреде?
- ¹¹ Мен гахарлы вагтымда саңа патыша бердим.
Газабым жошанда болса айырдым.
- ¹² Эфрайымың этмишлери багланды.
Гүнәлери сакланып гоюлды.
- ¹³ Ол акылсыз огулдыр.
Бургы азабы башланда —
вагты геленде, ол ятгыдан чыкмаяр.
- ¹⁴ Мен Өлүлөр дүнйәсинин газабындан гутармайынмы олары?
Олары өлүмден халас этмәйинми?
Эй, өлүм, ханы сениң гыргын кеселиң?
Эй, Өлүлөр дүнйәси, ханы сениң вейранчылыгың?
Назарымдан рехими айрарын.
- ¹⁵ Эфрайым доганларының арасында барлы-баржамлы болса-да,
Гүндогардан эпгек,
чөлден Реббиң ели өвсер.
Онуң чешмеси кесилер,
гуйысы гурап галар.
Хазынасындан шай-сеплери таланар».

14-нжи бап

- ¹ Самаря халкы өз гүнәсинин жезасыны чекер.
Чүнки Худая гаршы чыкдылар.
Олар гылычдан хеләк боларлар.
Балалары ере язылып парчаланар.
Хамыла аялларының гарны ярылар.

Тоба ялканыш гетирйәр

- ² Эй, Ысрайыл, Бейик Худайыңа долан.
Сен этмишлериң себәпли бүдредиң.
- ³ Шу дилег билен Реббе доланың.
«Бар этмишлеримизи геч.
Ягшы дилеглеримизи кабул эт.
Өкүзиң дерегине
дилимиз билен төләрис.
- ⁴ Ашур бизи халас эдип билмез.
Сөвеше атланмарыс.
Инди эл билен ясан ишимизе
„худайымыз“ диймерис.
Чүнки етим Сенден мерхемер тапяр».
- ⁵ «Оларың вепасызлыгына мелхем эдерин.
Мен олары чәксиз сөерин.
Чүнки Мениң газабым олардан совулды.

⁶ Мен Ысрайыла ериң чыгы ялы боларын.

Ол лилия гүли ялы ачылар.

Ливан кедри кимин көк урар.

⁷ Ол пудак яйрадар.

Оваданлыгы зейтун агажы ялы болар.

Ливаның кедр агажы дейин якымлы ыс сачар.

⁸ Олар доланып, Мениң саямда яшарлар.

Бугдай кимин бол боларлар.

Үзүм ялы гүлләрлер.

Оларың ысы Ливан шерабы ялы болар.

⁹ Эй, Эфрайым, бутлар билен ишим ёк.

Дилегиңе жогап берип, ыбадатыңа середйән Мендирин.

Мен мыдам яшыл серви ялыдырын.

Сениң бар мивелериң Менден гелер».

¹⁰ Ким пайхаслы болса, бу сөзлере дүшүнсин.

Ким дүшүнжели болса, олары билсин.

Чүнки Реббин ёллары дүздүр.

Догручыллар ол ёлдан гидйәрлер.

Гаршы чыканлар ол ёлларда бүдрейәр.